

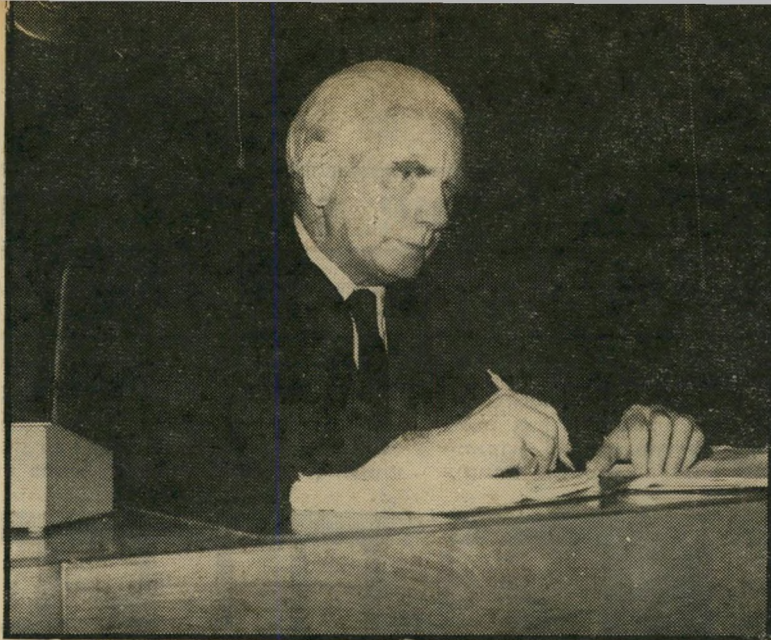
קוקו נעץ בה מבטים תמהים. אולי חשב, כי מוטב לו לחזור אל הכלבים כאשר ישתחרר.

מישבטי דיבה איום כדאיים

הצדדים צעקו במישפט, השופט החליט לפיים את הדיון בזכויו של הנאשם ללא כל נימוקים. בערעור שוכנע התובע דוותר על התביעה הפלילית.

"מישפטי דיבה פליליים מוגשים רק על ידי חכמים נגד חכמים אחרים בתקופת בחירות, ואחר כך שוכחים מכל העניין." אמר בחיך השופט בנימין כהן, נשיא בית-המישפט המחוזי בתל-אביב. הוא סרב להחזיר את התיק לבית-המישפט קמא. "על גופתי המתה" אמר הנשיא. בערעור שהתברר לפניו נוצרה סיטואציה מעניינת. במישפט דיבה פלילית ש-הגיש יעקב פינקל נגד אשר היימן זוכה הנאשם. הדיון בקובלנה הפרטית הזו התנהל זמן רב בפני שופט השלום ישראל כרמל. אחרי עשרים ישיבות ופרוטוקול ארוך כאורך הגלות, קצרה רוחו של השופט. הוא עמד בפני צאתו לגימלאות, והי-סכסוך בין היימן ופינקל התמשך ללא נשוא.

העילה למישפט היו האשמות שהטיח היימן בפינקל כאילו גנב חומרי גלם יקר רים מחברה שהתפרקה. החברה עדיין ב-הליכי פירוק, ומתקיימים מישפטים שונים בעניין. מאחר שהאשמות פורסמו בעי-תונים, מצא עצמו פינקל ניפגע. למרות שכל העניין אירע בשנת 1973, נראה לו שילדיו ההולכים לבית-הספר עדיין סובי-לים בגלל האשמות-השווא שהוטחו נגד אביהם.

שופט כרמל
פרוטוקול ארוך כאורך הגלות

כלל יש משום ניצול ההליך לרעה. כיוון שבפני כל אדם פתוחות שתי דרכים, ה-אחת - הגשת תביעת דיבה פלילית, שעליה, צפוי הנתבע, לעונש. והדרך ה-שנייה היא מישפטי דיבה אזרחי ודרישת פיצוי על הנזק שנגרם. אם יזכה התובע במישפט כזה, יקבל פיצויים, (ראה מי-שפט בצלאל מזרחי נגד הארץ).

הראיות הדרושות להוכחת שתי התביעות הללו דומות מאד. אלא שבמישפט הפלילי יש צורך להוכיח גם "כוונה רעה" של הנאשם. אף נטל הראיה במישפט פלילי הוא כבד יותר, ולכן רצוי לתובע להגיש תביעת דיבה אזרחית.

גם העונש, אם ייפסק כזה, לא יהיה גדול, אמר השופט. "הרי לא יתלו אותו" ואילו במישפט אזרחי אם יוכח הנזק, יח-ייב בית-המישפט את הנתבע לפצות את התובע.

אחרי כל הדברים הללו נראה היה כי אפילו המערער העקשן שוכנע. הוא הסי-כים לבטל את ערעורו. אך מיד שאל את בית-המישפט אם היועץ המישפטי יוכל להגיש תביעת דיבה פלילית באותו נושא למרות הזכויות. מסתבר שפינקל פנה גם ליועץ המישפטי, והוא נמצא עימו בדיו-נים באשר להגשת תביעה פלילית מטעם המדינה.

בית-המישפט סרב להגיב על כך, אך עורכי-הדין שלו פנה אליו ולחש לו כי התביעה הזו אפשרית.

מה שעזר מאד לשיכנועו של המערער היתה העובדה שהשופט כרמל פרש כבר לגימלאות. וברור לחלוטין כי שום שו-פט אחר לא יהיה מוכן לדון במאות-דפי הפרוטוקול, אם יוחזר המישפט לבית-מישפט השלום.

כדי שלא יהיו ללקוח טענות נגד עו-רכי-הדין שלו, הבטיח השופט לכתוב בהח-לטתו, כי הכל הוסבר למערער עצמו, והוא הבין והסכים לכך. את דבריו לעורך-הדין סיים השופט במילים: "הרי אני האבא של עורכי הדין וחייב להגן עליהם".

למערער לוותר על ערעורו, להשאיר את הזכויות בעינו, ולקבל הצהרה כי הליך זה לא יפריע להגשת תביעה אזרחית, ובכך לסיים את העניין. עורכי-הדין התייעץ עם לקוחו זמן רב והשניים חזרו לאולם. נראה היה כי פינקל עוד לא שוכנע לוותר על הערעור. אך השופט כהן סיפר לו כי לאור הניסיון שהצטבר במשך השנים אי-ש-אינו מצליח במישפטי דיבה, אפילו זכה התובע במישפטו הרפשי ידבק בו. אנשים שוכחים מהר האשמות חד-פעמיות, אך הניצחון במישפטי דיבה גורם יותר נזק מתועלת.

כאן הביע השופט את דעתו כי אין צו-רך כמעט במישפטי דיבה פליליים. בדרך-

בעת הדיון בבתי-מישפט השלום התל-הטו היצרים עד כדי כך שמר פינקל צעק וצרח עד שהשופט יצא מהאולם. עורך-הדין שלו התפטר, אך פינקל לא נסוג. השופט כרמל סיים את המישפט בצו-רה מקוצרת וחדה. הוא זיכה את היימן למרות שעדיין לא נשמעו כל העדים ש-הוזמנו, ואף לא טרח להסביר או לנמק את פסק-דינו.

פינקל מצא עורך-דין חדש, יהושע טל-מור, ויצא לערער על הזכויות בפני בית-המישפט המחוזי.

האבא של עורכי-הדין. כאשר ראה השופט כהן את ערימת המיסמכים והפרו-טוקול הארוך, נפלה רוחו. והוא הציע

חשבונות הכפרה

ולהשתתף בהגירת חשבונות הפרס ולזכות בחצי מליון לירות.
בקשו חשבונות בכל קניה ובכל תשלום.
כאשר אספתם חשבונות ששך כל סכומי הקניה הרשומים בהן אינו נמוך מ-5,000 ל"י הכניסו למעטפה, רשמו את שמכם, כתובתכם ומספר תעודת הזהות ושלחו אל:
ת.ד. 3900 ירושלים.
איזו חשבונות תוכל להשתתף בהגירת חשבונות או קבלה שעליהם יהיו מודפסים שם וכתובת המוכר, מספר עוסק במע"מ, מספר סדורי שוטף (ר"ז), תלוש קופה רושמת - שם וכתובת המוכר.

לשכת המיסים הממשלית / עירוב: א. מאיר

אם כבר קונים אז למה לא לדרוש חשבונות

מי שמוכר בלי חשבונות עושה חיים על חשבונות

משרד האוצר / אגף המכס והבלו